

[Morten Lange.]

eksempel at arbejde med, og så har vi skam ikke spildt vor tid, hvad det angår.

I øvrigt vil jeg i forbindelse med ministerens bemærkninger om bestyrelsens sammensætning kun udtale håbet om, at vi må komme frem til, at vort bidrag til driften af SAS ikke blot må være penge, men også den inspiration og kraft, som bestyrelsen nødvendigvis må have i det år, der kommer, hvis det skal blive til andet end en fornyet tiggergang til staten om at klare ærterne.

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Morten Lange, at jeg tænkte i og for sig ikke på det ærede medlem, da jeg talte om den tid, man havde brugt til at beskæftige sig med det mexikanske eventyr, som det ærede medlem udtrykker sig. Nu har jeg i og for sig ikke på nogen måde — det håber jeg da ikke — bebrejdet udvalget, at man har brugt tid til at beskæftige sig med GAMSAs affæren. Det, jeg gerne vil fremhæve, og det, som jeg stærkt begrundede, var, at det ikke var, om jeg så må sige, hovedårsagen til, at vi behandler denne sag i dag.

Må jeg sige til det ærede medlem hr. Vagn Bro, at også jeg ser meget alvorligt på problemet om pilotforhandlingerne, og vi har allerede på nuværende tidspunkt medlem de tre ministre indbyrdes drøftet den situation, som kan opstå, hvis forhandlingerne skulle sprænges. Hvad der kan ske med hensyn til voldgift, er jo imidlertid svært at udtale sig om alene i Danmark; det bliver ikke lettere, når det drejer sig om Sverige, som jo ser med megen uvilje på alt, hvad der har med voldgift at gøre. Dertil kommer, at Norge også er med i billedet. Men som sagt, vi har allerede drøftet disse spørgsmål og vil selvfølgelig drøfte dem videre.

Jeg forstod på det ærede medlem hr. Vagn Bro, at han nærmest blev forbavset over min afbrydelse — ja, undskyld, at jeg afbrød, det er sådan en vane, jeg har en gang imellem — det ærede medlem blev forbavset over min afbrydelse, hvori jeg sagde, at jeg var klar over, at SAS var i en vanskelig økonomisk situation; det kan

man ikke være i tvivl om at jeg var klar over; det var baggrunden for, at jeg i 1959 gik til det høje ting med et lovforslag om at forøge garantien for selskabet. Jeg har da været fuldt bekendt med, at det gik dårligt med SASs økonomi, dengang det blev bekendt, at man gik over til en ny flådetype, altså til jetmaskinerne. Jeg var forberedt på, at der på et eller andet tidspunkt ville komme et spørgsmål om rekonstruktion, det har jeg ikke nogen sinde lagt skjul på. Men det, jeg har villet fremhæve, var spørgsmålet om, hvornår dette tidspunkt var inde. Det var først i efteråret 1960, og derfor har sagen ikke kunnet behandles hurtigere, end tilfældet har været.

Til det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen vil jeg gerne sige, at jeg har bekræftet i udvalget, at vi beskæftiger os med spørgsmålet om en flyveplads ved Esbjerg og om flyvepladser også andre steder i Jylland; det vil vi fortsætte med at se på og forhåbentlig også få realiseret.

Det ærede medlem ville i anledning af en bemærkning fra socialdemokratiets ordfører, det ærede medlem hr. Horn, gerne pege på, at der dog var ting, man ikke havde fået at vide i udvalget, og jeg forstod, at det spørgsmål, der pludselig dukkede op hos det ærede medlem, var dette, hvem der skulle tegne den nye aktiekapital blandt de private aktionærer. Nu er jeg ikke blevet rykket særlig for dette spørgsmål i udvalget. Jeg har sagt, at man fra SASs side på nuværende tidspunkt meget nødig ville oplyse, hvem det var, men hvis jeg var blevet presset stærkt, kunne jeg måske nok have formået SAS til at komme med nogle oplysninger. Jeg kan ikke anse det for at være så væsentligt, men jeg kan sige til det ærede medlem, at der, så vidt det er mig bekendt, hverken direkte eller indirekte er nogen blandt dem, der skal tegne den nye aktiekapital fra privat side, som er afhængig af staten, ud over nationalbanken. Vi har jo snakket om dette ved første behandling her i salen.

Det ærede medlem var stadig forundret over, at man havde givet disse fortrolige meddelelser. Nu er det klart, at det beror vel noget på, hvilken samfundsstilling man har, og hvad man beskæftiger sig med til daglig, om man kan vurdere, hvad der